

Punkta Jr 31, 31-34

Oto nadchodzą dni - wyrocznia Pana - kiedy zawrę z domem Izraela <i z domem judzkim> nowe przymierze. Nie jak przymierze, które zawarłem z ich przodkami, kiedy ująłem ich za rękę, by wyprowadzić z ziemi egipskiej.

To moje przymierze złamali, mimo że byłem ich Władcą - wyrocznia Pana.

Lecz takie będzie przymierze, jakie zawrę z domem Izraela po tych dniach - wyrocznia Pana:

Umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa i wypiszę na ich sercu.

Będę im Bogiem, oni zaś będą Mi narodem.

I nie będą się musieli wzajemnie pouczać jeden mówiąc do drugiego: "Poznajcie Pana!"

Wszyscy bowiem od najmniejszego do największego poznają Mnie - wyrocznia Pana, ponieważ odpuszczę im występki, a o grzechach ich nie będę już wspominał».

Modlitwa przygotowawcza: Prosić Boga, Pana naszego, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały jego Boskiego Majestatu.

Wprowadzenie I (Wyobrażenie miejsca): Ustalenie miejsca jakby się je widziało. Możemy sobie wyobrazić jakąś scenę indywidualnie, która będzie nam obrazowała całą scenę.

Wprowadzenie II (Prośba): Prosić Boga Pana naszego o to, czego chcę i pragnę. Prośmy o to byśmy na co dzień lepiej współpracować z Panem Bogiem.

1. OTO NADCHODZĄ DNI

Rozpoczynając medytację nad tym fragmentem zacznijmy od tego, że przeczytamy go bardzo indywidualnie. W miejsce „Izraela” (odniesienia do narodu) wstawmy swoje imię. Przeczytajmy ten fragment tak, jakby był on skierowany bezpośrednio do mnie. To o mnie chodziło i Bóg mówi o, i do mnie.

Zobaczmy, że ten fragment nabiera takiego indywidualnego charakteru i relacja z Bogiem też inaczej zaczyna się przedstawiać.

Zobaczmy jakie poruszenia pojawiają się w naszym sercu, co nas porusza i o tych poruszeniach porozmawiajmy z Panem Bogiem.

2. BĘDĘ IM BOGIEM

W całym tym fragmencie Pan Bóg mówi o swojej relacji do Izraela. Widzimy jak bardzo Mu zależy na Izraelu, mimo że Izrael lubił chodzić własnymi drogami. Początkiem relacji Boga z Izraelem jest to, że To On chce być Bogiem Izraela. Od tego się wszystko zaczyna. To nie Izrael wybrał sobie Jahwe ale Bóg wybrał Izraela.

Podobnie jest z nami. To Pan Bóg nas wybrał, przywołał, przypomniał o sobie a nie odwrotnie. Warto z takiej perspektywy popatrzeć na naszą relację z Panem Bogiem. To On pierwszy wyciągnął do mnie rękę. I co ja na to?

3. BĘDĄ MI NARODEM

Bóg wybrał Izraela aby Izrael był Jego narodem. A więc nie wybrał pojedynczej osoby, nie wybrał każdego z osobna ale wybrał cały naród. Z naszej perspektywy to Kościół jest tą wspólnotą wybraną do której należymy. Czy potrafię dziękować Bogu za Kościół i powołanie do tego Kościoła? Warto też zobaczyć co „daje” mi obecność w Kościele?

Rozmowa końcowa

Ojcze nasz